

IX. Občni zbor Cecilijanskega društva za Sekovsko škofijo v Gradci.

Letos sredi meseca septembra so nam Graški Cecilijanci pripravili tako imenitno cerkveno svečanost, da bode tudi nam Lavantincem dobro došlo, če jo popišemo. Trinajst let staro tamošnje Cecil. društvo je namreč dne 12. in 13. sept. obhajalo svoj IX. občni zbor, kojega se je precejšnje število tudi naših prijateljev cerkvenega petja udeležilo. Tu nastopno poročilo:

1. Cerkevna slovesnost je bila v dveh cerkvah pri sv. Andreji in v stolnici; obsegala je slovesne večernice in slovesno peto mašo. V stolnici so maševali mil. knezoškof Graški sami, pri sv. Andreju mestni župnik g. Hofbauer; asistena je bila povsodi popolna. Obedve cerkvi ste jako prostrani, ter nas je tudi veselilo, ji videti polni pobožnega gosposkega ljudstva. Nepopisljiv je bil vtis v stolnici pri vходу mil. knezoškofa, ko je vsa ta gospoda pred Njih vzvišenostjo na kolena padla ter blagoslova prosila. In pred celim opravilom so se obnašale te stotine navzočih celo mirno in dostojno, so klečale in na prsi trkale; da, pri sv. Andreju je po sv. opravilu toliko gosposkih ljudi k sv. obhajilu pristopilo, da nisem mogel konca pričakati. To je lepo znamenje za katoliško življenje v Gradci in dostojna slika za naslednje petje.

2. Cecilijanci se trudijo cerkveno petje tako urediti, da bi bilo vredno, izraževati sveto službo Božjo. Ko sem l. 1877. slišal prvokrat tako petje v Gradci, so peli jedini dijaki semeniški; vsi ostali izobraženi krogi so pa temu petju nasprotovali na vse kriplje. Ko sem se pa letos ozrl na kor, gledat, kdo neki poje, nisem zapazil nobenega dijaka, ampak le odrasle može, gospe, gospodične in otroke vse pod vodstvom enega duhovnika. Reklo se mi je tudi na moje vprašanje, da so peli navadni pevci dveh farnih cerkev, za zdaj nekoliko pomnoženi od ptujih prijateljev. Tako je v nekaj letih sv. Cecilija prodrla iz semeniških klopi v gosposke sobane ter je izobražene kroge privabila k sebi.

Peli so priproste pesmice, kojim so kos šolski otroci; peli so cerkvene psalme in himne kakor duhovniki, peli so umetne skladbe starih in novih mojstrov, pri kojih je treba izvenrednih vaj. Poslušajte te reči človek res pozabi, da je na svetu; dozdeva se mu, da se bliža angeljskim korom, ki častijo v nebesih brezmadežno Jagnje. Pa še lepše, ko te umetne skladbe, je bilo priprosto petje sv. Gregorija, rimski koral. Ko so „vero“ peli po rimskem koralu, sem si mislil, da gledam prve kristijane, kako si dajo za to vero glave sekati, da poslušam cerkvene učeničke, kako so pred cesarji in krivoverci resnico nicenskega simbola

zagovarjali: tako srčno, jedrnato, živo in jasno je donelo po veliki cerkvi. — Kar nas je bilo iz naše škofije navzočih, smo imeli le eno željo, da bi se vendar našemu Cecilij. društvu posrečilo, prvi javni korak za tako stvar storiti ter v tem smislu napredovati. Koralni responsoriji — najbolj priprosta reč — bi že morali tudi nam znani biti. Pisatelj upozarja na delo: „Die kirchlichen Messresponsorien sammt Orgelbegleitung von Dr. Weiss v Gradci pri Styriji“, (1 fl.), katero bi si zamogla slednja župnijska cerkva kupiti.

Vsi Graški listi so jako pohvalno ocenjali to slovesnost, eni iz katoliškega, drugi iz umetnostnega stališča.

Jaz sem se Bogu ponižno zahvalil, da mi je bilo mogoče, take čudežne reči poslušati.

3. Po cerkvenih opravilih je bilo zborovanje v harmoniji, kjer ste bili dve veliki sobani premajhni za vse poslušalce. Predsednik g. dr. Weiss je poročal, da ima Sekovska škofija čez 30 župnijskih cerkev, pri katerih se goji pravo cerkveno petje. Lani se je oglasilo za pevske vaje 30 učiteljev, letos že 70. Gosp. Haimasy je v obširnem govoru razlagal, kaj Cecilijanci hočejo. Na to pa so mil. knezoškof sami besedo poprijeli ter prilično tako-le rekli: Ko bi vam jaz povedal, da je nekje škofija 300 župnijskih cerkev, da se v slednji teh župnijskih cerkev služba Božja opravlja, da pa imajo mašnik pri sv. maši le v 30 cerkvah mašno obleko na sebi — bi me vi vprašali: Kako pa mešujejo mašnik pri drugih cerkvah? Ali niso oblečeni? Pač, oblečeni so, lepo oblečeni, pa mesto mašnega plašča imajo gosposko sukno (frak) na sebi. Ako bi Vam jaz to v resnici povedal, bi se Vaša jeza znosila nad tem frakom, ne, ker je frak, ampak ker je frak na ptujem mestu. Frak naj se nosi v gosposkih sobanah, pri altarji pa ima mesto mašni plašč. Ta podoba velja o cerkvenem petju. Dobrih dvesto let se je posvetni duh vkradel v naše katoliške cerkve, je iz njih progнал sveto cerkveno petje ter v njo vpeljal posvetno petje. Mi nismo zoper posvetno petje, pač pa terjamo, da ostane posvetno petje zunaj cerkve, v cerkvi pa naj vlada in doni sveto petje, kakor je zrastlo na cerkvenih tleh od sv. Gregorija počemši do današnjega dne. Danes smo slišali, da se goji v naši škofiji pri 30 cerkvah pravo petje, pri drugih pa ne; skrbimo, da se bode število teh 30 cerkev vedno množilo, da bodo s časom mašnik povsodi opravljali sveto službo v mašni obleki. To se naj godi previdno, potrpežljivo pa vstrajno.

Kako urno smo po teh škofovih besedah pokleknili, sprejet njihov blagoslov! Zvečer je bila prosta zabava, kjer se je marsikatera poštena posvetna zapela.